

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Radana Malíka v právní věci navrhovatele **F. O.**, o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Ca 274/2006,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se obrátil na Městský soud v Praze podáním z 20. 8. 2008 označeným jako „Žádost dle § 174a zák. 6/2002 Sb. k mandatorní povinnosti uložené článkem 234 Smlouvou o založení ES nezbytné k mandatorním rozsudkům dle čl. 6 Úmluvy RE k předmětu věci samých - 7 Ca 260/2003, 10 Ca 274/2006, 38 Ca 217/99 a řadě dalších, které ani předseda Mě soudu Jan Sváček dle pomateného a podvodného sdělení St 200/2008 ze dne 13. 8. 2008 doručenému 20. 8. 2008 není schopen zajistit“.

Předseda senátu Městského soudu v Praze JUDr. Jan Ryba, CSc. předložil spis městského soudu sp. zn. 10 Ca 274/2006 Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o návrhu F. O. na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Zároveň byla připojena fotokopie vyřízení navrhovatelovy stížnosti předsedou Městského soudu v Praze JUDr. Janem Sváčkem, resp. v jeho zastoupení zastupujícím místopředsedou soudu, ze dne 13. 8. 2008, sp. zn. St 200/2008, které bylo navrhovateli doručeno dne 20. 8. 2008. Návrh je podle předkládajícího soudu s ohledem na pravomocně skončenou věc, založenou již na spisovně, nepřipustný. Žaloba ve věci byla odmítnuta usnesením městského soudu ze dne 14. 12. 2006, č. j. 10 Ca 274/2006 – 13, kasační stížnost proti tomuto usnesení byla odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2008, č. j. 5 Ans 4/2007 – 45, které nabylo právní moci dnem 4. 8. 2008.

Z obsahu předloženého spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 10 Ca 274/2006 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal dne 28. 8. 2006 u tohoto soudu žalobu,

v níž uvádí, že jde o žalobu „podle § 79 s. ř. s. proti nečinnosti Úřadu vlády – pobočka Eurocentrum Praha v neplnění zákonem, § 126 odst. 1 písm. e) z. 6/2002 Sb. a zák. 106/99 Sb. a mezinárodní úmluvou, Evropskou komisí, uložené povinnosti poskytovat požadované informace zasláním Smlouvy o založení ES a Smlouvy o EU podané dne 17. 7. 2006 podle rozhodných skutečností v přílohách“. Tato žaloba byla odmítnuta usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2006, č. j. 10 Ca 274/2006 – 13, které nabylo právní moci dne 15. 1. 2007. Proti tomuto usnesení podal navrhovatel kasační stížnost, o které rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 6. 2008, č. j. 5 Ans 4/2007 – 45 tak, že kasační stížnost odmítl. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dnem 4. 8. 2008. Dalším usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2008, č. j. 5 Ans 5/2007 – 48 byla odmítnuta kasační stížnost navrhovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 7. 2007, č. j. 10 Ca 274/2006 – 32, kterým byl navrhovateli ustanoven zástupce advokát Mgr. Marek Sedlák pro řízení o kasační stížnosti v předcházející věci. Toto usnesení nabylo právní moci dne 4. 8. 2008.

Podle § 174a odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění (dále jen zákon o soudech a soudcích), má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení za to, že jeho stížnost na průtahy v řízení, kterou podal u příslušného orgánu státní správy soudu, jím nebyla řádně vyřízena, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Podle odst. 6 citovaného ustanovení, pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu, a dospěl k závěru, že není oprávněný.

O žalobě navrhovatele rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 14. 12. 2006, č. j. 10 Ca 274/2006 – 13 tak, že žalobu odmítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Uvedené usnesení Městského soudu napadl navrhovatel včas podanou kasační stížností, o které rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 6. 2008, č. j. 5 Ans 4/2007 – 45 tak, že kasační stížnost odmítl. Z předloženého soudního spisu je tak patrné, že v dané věci již bylo vydáno městským soudem meritorní rozhodnutí a po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti směřující proti uvedenému rozhodnutí městského soudu, je již řízení ve věci ukončeno a městský soud nemůže dále činit procesní úkony ve věci. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud neshledal návrh navrhovatele jako důvodný, a proto ho zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 7, věta druhá, zákona o soudech a soudcích, podle kterého, je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát. Návrh v dané věci nebyl uznán jako oprávněný, a proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 174a

odst. 8, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 24. září 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu